ESTABLISHED 1893.
"SVOBODA" ("LIBERTY")
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, by
The Ukrainian Nat'l Ass'n of America
at 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Subscription:
per year...... $2.00 | Canada & Europe:
half year...... 1.00 | per year...... $3.00
single copy.. .03 | half year...... 1.50

СВОБОДА

ЗАЛОЖ. 1893 РОКУ.
"СВОБОДА" ("LIBERTY")
виходить три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,
видає
„УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ"
в Америці
83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.
Передплата:
на рік......... $2.00 | Канада і Европа:
на пів року 1.00 | на рік......... $3.00
поод. число .03 | на пів року 1.50

УРЯДОВИЙ ОРГАН У. Н. СОЮЗА В АМЕРИЦІ "SVOBODA" OFFICIAL ORGAN OF THE UKR. NAT'L ASS'N OF AMERICA

РІК XXII. Джерзи Сіти, Н. Дж., субота 19-го грудня 1914. Ч. 90. VOL. XXII. Jersey City, N. J., Saturday, December 19, 1914. N. 90.

НАПАД НІМЕЦЬКИХ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ НА АНҐЛІЮ.

Великі побіди Німців і Австрійців в Росії.

Австрійська армія випирає Москалів з Галичини.

ВИСИЛКА КАЛЕНДАРІВ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗА!

Отсим повідомляємо, що календарі готові і висилка вже розпочалась.

Звертаємо увагу місцевих урядників відділів У. Н. Союза, що календарі для членів висилаєсь сейчас по надісланю розмету за місяць грудень. Кождий відділ одержить таке число календарів, скілько виносить стан членів з кінцем місяця грудня.

Джерзи Сіти, 15. грудня 1914 р.

Головний Уряд У. Н. Союза.

НАПАД НІМЕЦЬКИХ ВОЄННИХ КОРАБЛІВ НА АНГЛІЮ.

ЛОНДОН, 16. грудня. — **Перший раз від соток літ вдарив на Англію заграничний неприятель.**

Кілька скорих німецьких кружляків дістало ся останної ночи серед мраки недалеко східного побережа Англії і звернуло свої гармати проти Англійців.

Як тільки засвитало, зачали Німці бомбардувати три важні англійські укріплені надморські міста: Гартлпул, Вітби і Скарборо.

Найбільше потерпіло місто Гартлпул. На Гартлпул стріляло два великі й один меньший кружляк і в тім місті було найбільше жертв у людях.

Страти в людях виносять в Гартлпул — 55 убитих і 115 ранених.

З Гартлпул доносять сюди, що Німці, як від'їзджали від англійського берега, **кидали підводні міни в море**, аби англійські кораблі не могли пустити ся за ними в погоню.

В містах Скарборо і Вітби, які обстрілювало тільки два німецькі кружляки, шкоди в людях далеко меньші ніж в Гартлпул. Між убитими і раненими є також женщини і діти.

В усіх трох містах німецькі гармати були наробили богато шкоди. Ушкодили три церкви; підпалили ґазівню в Гартлпул і знищили монастир у Вітби. Крім того потерпіло богато приватних домів.

По тім знищеню німецькі воєнні кораблі від'їхали домів і англійська фльота, котра зараз кинула ся до погоні, не могла вже їх догонити.

Сей сьмілий напад німецької фльоти на Англію викликав перестрах серед цілого населеня держави, а особливо в столици Лондоні повстало велике занепокоєнє, коли з півночи почали туди з'їздити ся втікачі з портових міст східного побережа.

Населенє бачить, що запевнене адміралії, буцім-то береги Англії є цілком забезпечені, не дає певної запоруки на се. **Ані воєнна фльота ані підводні міни не здержали Німців перед їх відважним кроком.** Як Німці властиво оминули патролю і підводні міни — є загадкою, яку годі розвязати.

ЛОНДОН, 17. грудня. — Німецькі воєнні кораблі, що вдарили були на Англію, оскільки доси звісно, **відплили домів неушкоджені.**

БЕРЛІН (через Амстердам і Лондон), 17. грудня. — Урядова оповістка, яку нині видано, подає:

Частина нашої морської воєнної фльоти напала на східне побереже Англії і бомбардувала дня 16. с. м. рано англійські укріплені надбережні місця в Скарборо і Гартлпул.

Щодо дальшого німецького ходу сеї акції покищо не можна дати жадних інформацій.

Німецькі газети з великим признанєм висловлюють ся про сьмілу виправу німецьких воєнних кораблів на Англію.

ТРИ АНГЛІЙСЬКІ КОРАБЛІ ПОТОНУЛИ.

САВТ ШИЛДС, Англія, 17. грудня. — Три кораблі, з тих один відай був пасажирський, потонули, наїхавши останної ночи на підводні міни коло східного побережа Англії, недалеко пристаний, які вчера рано бомбардували німецькі воєнні кораблі. **Сі міни імовірно заложили німецькі моряки, коли від'їздили домів по бомбардованю англійських прибережних міст.**

Доси вдало ся ствердити назву лише одного затопленого англійського корабля. Се є корабель „Елтерводер". Двайцять осіб з його залоги вдало ся вратувати, а сім згинуло. Страт на инших кораблях доси не ствердЖено, але оповідають, що з пасажирського корабля вратувала ся і залога і пасажири, бо з других кораблів бачено, як вони кидали ся до човнів.

Управа воєнної фльоти (адміралїція) оголосила, що всяка мореплавба здовж східного побережа Англії від Нюкестел на полудне аж до Флемборо Гед здержана на необмежений час.

СКАРБОРО, Англія, 17. грудня. — Корабель „Княгиня Ольга", який вибрав ся був в дорогу до Шотляндії (північної Англії), наїхав на міну і пійшов під воду. Залога корабля, яка виносила 18 осіб, виратувала ся човнами.

Війна з Росією.

ПОБІДИ АВСТРІЙЦІВ У ГАЛИЧИНІ.

ВІДЕНЬ (через Лондон), 17. грудня. — **Австрійський генеральний штаб оголошує:**

„Найновійші вісти з поля бою доносять, що опір головної російської армії цілковито зломаний. По пораженю російського лівого крила в кільнадневній битві коло Ліманови, вибороли наші союзники побіду коло Лодзі.

„Москалів приневолено до соромної утечі над рікою Бзурою.

„Загрожені нашим походом через Карпати, почали Москалї цофати ся на цілій лінії і тоді приходило до завзятих борб із задною сторожию.

„Наші війска нападають дальше на лінії Ґродно—Заклїчин, а також і на инших точках на фронті почали ми погоню".

ВАШИНГТОН, 17. грудня. — **Австрійсько-угорська амбасада дістала з Відня таку телеграму:**

„Удар нашої армії в західній Галичині спонукав ворога до уступленя, а навіть захитав його становищем в полудневій Польщі. Наші побідоносні війска, які гонили за ворогом без упину по західній Галичині, наперли на нього з полудня аж до лінії Ясло—Райброт і взяли в останих днях 31.000 Москалів в полон".

ВІДЕНЬ, 17. грудня. — **Австрійці заняли знова Бохню, що лежить 25 миль на схід від Кракова. Наші війска стоять тепер 60 миль на захід від Перемишля. Ворог подаєть ся в зад на цілій лінії, як в Галичині так і в полудневій Польщі. Коло Лїсна, Керна, Ясла і в долині ріки Бялої пробували Москалї ставити опір. Наші війска перейшли через долину ріки Дунайця аж до Заклїчина й заняли Бохню. В Карпатах находять ся Москалї ще в долині Ляторч. Підчас одного випаду з Перемишля забрало наше війско кільнанайцять машинових карабінів і взяло велике число Москалів до неволї.**

АВСТРІЙЦІ УДАРЯЮТЬ НА КРИЛО.

ЛОНДОН, 17. грудня. — Часопись „Таймс" містить осьтаку телеграму з Петрограду:

Австрійські рухи на крилах є виконувані на великі розміри.

Кождий їх рух є дуже важний, бо через те загрожена російська лінія. Се є й причиною, чому Німці відважили ся ослабити свою лінію між Ченстоховою й Краковом і виставити Шлеск на небезпеку.

РОЗГРОМ МОСКАЛІВ У РОСІЙСЬКІЙ ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН, 17. грудня. — Головна військова управа подала таку оповістку:

Із Східних і Західних Прус нема жадних відомостий. **Російська офензива (зачіпна війна) проти Шлеска і Познанщини цілком розбита.**

В цілій російській Польщі змушено Москалів по завзятих приступах до відвороту і скрізь переслїдуєть ся їх дальше.

В битвах у північній російській Польщі віднесли німецькі західно-пруські і геські полки **велику побіду.**

ВАРШАВА (через Лондон), 17. грудня. — Велика битва ведеть ся тепер коло Сохачева, 30 миль на захід від Варшави, біля зелїзничого шляху, що веде до Лодзі. Се осередок теперішної битви в російській Польщі. **Німці, котрі тут стоять під проводом ґенерал Маккензена, завдали Москалям великі страти.**

БЕРЛІН (через Лондон), 17. грудня. — Населенє німецької столиці незвичайно одушевлене нині з приводу **великої австрійсько-німецької побіди над Москалями.** Урядова оповістка, яку видано пополудни, оголошує, **що російська офензива** (зачіпна війна) **зломана на цілій лінії та, що Москалів змушено до утечі.** Протягом пів години надзвичайні додатки до ґазет буквально засипали цїлу двоміліонову столицю.

В парляменті, де якраз відбували ся наради, одержано вість з пісарської палати, що **Німці й Австрійці осягнули тепер в російській Польщі найбільшу побіду від початку війни над Москалями,**

Перша відомість про розміри російського погрому прийшла сюди нині (четвер) пізним вечером і передавано її в урядових кругах, але в ширших кругах нічого про се не знали, поки не оголошено урядового оповіщеня.

Тепер уже звісно, що тисячі Москалів забрано до неволї.

Берлїнська ґазета „Льокаль Анцайґер" пише: „**Ніколи, відколи та стара земля має свою історію, не було ще такої великої і страшної битви.** Рідко коли, протягом цілих столїть, бували події, які мали би таке велике значінє. **Битва в російській Польщі буде названа в історії перворядною битвою.** Її можна порівнати до битв під Саляміною і Липськом. Завдячувати се маємо Гінденбурґови і його армії, котра воює з небувалим завзятем під славними німецькими та австрійськими стягами.

Ґазета „Берлїнер Таґеблят" пише, що теперішна **побіда над Москалями в російській Польщі має велике значінє з уваги на те, що Росія напружила була всї свої сили, аби одержати побіду.** Звезено війска навіть з найдальших околиць — із Сибіру та з Кавказу, але і се ні нащо не придало ся.

Політично та німецько-австрійська побіда буде мати велике значінє, зокрема на відносини до балканських держав. **Коли яка з балканських держав числила ще на поміч Росії, то тепер вже стратила зовсім надію.**

З тою останною побідою в західній російській Польщі кампанія на східнім тереві війни є вже у великій части рішена.

ЛОНДОН, 18. грудня. —**„Москалї відступають здовж цілого фронту в Галичині і в російській Польщі".**

Таке урядове оповіщенє видано вчера в ночи у Відни.

Потверджена сеї вісти з инших жерел нема, але вона **є згідна з донесенями з Петрограду, котрі кажуть, що російська армія, загрожена з двох сторін, мусіла уступити ся і заняти нові становища,** де вони будуть могли ліпше стрінути напади австрійсько-німецької армії, якої фронт простягаєть ся з полудня від Карпат аж до Східних Прус на півночи.

Коли австрійсько-німецька армія пійде дальше на схід за уступаючою російською армією, то прийде **до нової великої битви**, яка порішить, **чи Німці здобудуть Варшаву, чи Москалї знова загрожувати-муть наїздом до Німеччини.**

Прозолока у сповненю надій, які Англія і Франція покладали на Росію, що вона виконає наїзд на Німеччину, — причинила ся до того, що вони зневірили ся в силу Росії і видять, що дали ся оманути. Але воєнні знавці потішають ся, що може се уступленє російської армії навіть ліпше для Росії, бо їй легше воювати на власній території, де лекше може доставляти поживу для війска та амуніцію.

ТУРЕЧЧИНА В СПРАВІ УКРАЇНИ.

КОНСТАНТИНОПОЛЬ, 15. грудня. — **Міністер внутрішних справ Талаат Бей приняв на авдієнції представника „Союза для визволу України" Меленевського. Міністер заявив, що загально панує думка, що Україну треба висвободити зпід російського ярма. По пораженю Росії Туреччина доложить старана, щоб утворити самостійну українську державу.**

АЛЬБАНІЯ ВИПОВІДАЄ ВІЙНУ СЕРБІЇ.

РИМ, 16. грудня. — Альбанські племена, що причисляють себе до магометанського віроісповіданя, послухали зазиву турецького султана в справі сьвятої війни і напали на сербську територію.

„SVOBODA" (LIBERTY)
THE UKRAINIAN NEWSPAPER
Published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday, at
83 Grand St., Jersey City, N. J.
TELEPHONE: 498 JERSEY CITY.

Published by
The Ukrainian National Association of America.

Established 1893.

JOSEPH STETKEWICZ, editor.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

A. SAWKA, manager.
83 Grand St., Jersey City, N. J.

Terms: Two dollars a year, for Canada three dollars a year.
Single copy: 3 cts.

Entered as second-class matter March 20 1911. at the Post Office at Jersey City, N. J., under the Act of March 3, 1879.

AMERICAN ASSOCIATION OF MEMBERSHIP LABEL FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS

Для рідного краю.

Зірвала ся воєнна хуртовина, яка змінила не до пізнаня наш рідний край. Поділє й Покутє, Бойки, Гуцули й Лемки, галицькі й угорські Русини-Українці — всі змішані разом та на жаль не всі на своїй рідній землі, бо велике їх число тепер є далеко між Німцями, Мадярами, Чехами й Словінцями, по цілім просторі австрійсько-угорської монархії. Родина, яка ще вчера тішила ся родинним щастєм, сидячи в своїй рідній хаті — нині розірвана. **Родичі не знають, де їх діти; діти остали без родичів.** Чоловік шукає за своєю жінкою, а та знова стратила слід за чоловіком. Словом: неначе якє страшне землетрясенє розігнало родини по всіх усюдах без помочи, без гроша, без одежи, без даху над головою. І лише людському чувству чужих народів треба завдячити, що яктак вони вижили в початках своєї безцільної мандрівки.

Та по перших хвилях перестраху починають вигнанці пригадувати собі, що вони є люди, що вони мають свою рідню, знакомих, приятелів, що вони належать до великого народу. Дають оголошеня в часописях та просять людий доброї волї подати їм звістку про сього або того. Минає місяць, два, ба й чотири, **а наші вигнанці починають на чужині сходити ся разом і творити кольонії.** І ось читаємо в часописях: українська кольонія в місточку А. в Каринтії; українська кольонія в місточку Б. в Тиролі; українська кольонія у Відни і т. д. і т. д. Читаємо дальше: місто докладає всяких старань, щоби улекшити недолю вигнанців з Галичини, деякі богатші одиниці складають жертви для виживленя і з'одягненя нещасливих, але й тим не стає вже средств. Збігці хотіли би жити з праці своїх рук, але праці не мож дістати, а милостиня подана чужинцями — і недостаточна і упокоряюча...

У Відни зібрали ся бувші народні провідники, щоби і в найтяжших часах помогти народови. Утворили **ратунковий комітет**, видали поклик до людського милосердя — і сей поклик не остав голосом вопіючого в пустини. Посипали ся складки, і від чужинців і від своїх, але що-ж — се дуже дрібні і недостаточні жертви, бо свої не мають, бо всіх стрінула однакова недоля, всі виїхали без засобів. Чужі дають на всі боки, бо підчас війни кождий дає, що хто може і кілько може.

Американські Українці відчули недолю нещасних наших земляків. Посипали ся жертви. Правда — також дрібні, бо дають їх також такі, що самі ледви жиють. Але дають, що мають. Одно мож закинути: що наші товариства і богатші люди в Америці доволї мало складають жертв. Їх назв ми не читаємо в жадній часописи, а не чути також більше про таких, аби зложили більшу жертву, не подаючи свого імени. І се власне є темна сторона нашого народу, що богатші не почувають ся до народної солідарности і жертволюбивости разом з иншими. Але може й вони вкінци надумають ся, коли не виректи ся своєї вітчини та памятають про неї в тірку годину.

Жертви посилають американські Українці або до „Свободи" або до філядельфійського комітету. З початку справа збірок була неясна, бо не було способу переслати гроші до старого краю. Опісля знайдено спосіб, а то через австрійські консулати.

Тепер вислав У. Н. Союз зібраних через „Свободу" 1.500 долярів **до Відня на адресу голови Українського Ратункового Комітету віцепрезидента парляменту Юліяна Романчука. Та посилка надійде певно до українського ратункового комітету на Різдво** і наші нещасні братя, бідні голодні вигнанці, коли зійдуть ся на коляду на вигнаню, то певно не забудуть також згадати за своїх земляків в Америці, котрі в найтяжшу годину приходять їм в поміч. Треба представити собі сю радість, сю ясну хвилю серед прикрих часів, коли наші братя довідають ся, що їх заморські братя намятають про них і прислали їм коляду. Ся жертва отре справді не одну сльозу бідної мами, яка не може найти поживи для своїх діточок, а тепер дістане хоч маленьку поміч...

Ми збираємо жертви для жертв війни, на сироти, на вдовиці по упавших в бою борцях. Але приходять розпучливі вісти з рідного краю — тож ми мусїли вже тепер давати поміч, щоб і сї, що ще з житєм втікли з рідної землї, не погинули з голоду та зимна. Може не один з американських Українців хотів би окремо післати для своєї жінки, сина, доньки, брата, сестри чи родичів — та не знає, де вони є. Тому він дав жертву також в тій надії, що коли ратунковий комітет буде роздавати запомогу всім потребуючим, **то може й його рідня буде якраз між тими нещасливими.**

Тими гадками руководив ся У. Н. Союз, коли пересилав жертви до ратункового комітету. Думаємо, що українська суспільність в Америці **дальшими щедрими датками** покаже своїм опущеним усїми та просто загибаючим сотка м тисяч наших бідних братів, що скитають ся на вигнаню — своє щире серце і співчутє.

Ми — американські Українці — у Злучених державах і в Канаді — се для них одинока надія. Хиба ще на нашу поміч можуть надіяти ся — більше на нічию, бо всі наші землї тепер в московських руках, переважно обняті війною — і нема до них жадного доступу.

„НАРОДНИЙ З'ЇЗД" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

Часопись „Америка" друкує звіт з „Народного З'їзду", що відбув ся дня 8. грудня 1914.

Між иншими находимо там слїдуючі **резолюції**, ухвалені і приняті на Народнім зїзді Русинів з Галичини і Угорщини, зібраних в Філядельфії, Па., дня 8. грудня, 1914.

I.

1) Зїзд стверджує, що осередком культурного, літературного, економічного і політичного українського (руського) житя були дотепер австрійські провінції: Галичина, Буковина і Угорщина.

2) Зїзд стверджує, що український (руський) нарід розвивав ся в згаданих провінціях власними силами, використовуючи для себе права запоручені австрійською конституцією.

3) Зїзд стверджує, що Росія від самого початку персональної унії України з Росією насильно нищила вольности України, запоручені її переяславським договором 1654 р. Вершком насильства Росії над Русию-Україною був царський указ 1876. року, яким заборонено цілковито уживанє української (руської) мови в публичнім житю.

4) Зїзд стверджує, що Росія посягнула тепер по останню часть України (Галичину, Буковину і Угорщину) і не зважаючи на те, що занятє Галичини і Буковини до покінченя австрійсько-російської війни є лише переходовою стадією, знесла зовсім неправно, способом, який є насьміхом над культурою 20. століття, всї українські (руські) національні, культурні й політичні здобутки в Галичині й Буковині, причім одним почерком пера знесла українську (руську) мову тепер тут — як давнійше на російській Україні.

5) Зїзд стверджує, що урядова Росія зробила з православної релїгії средство політичне до розширеня границь своєї держави і при помочи релїгії православно-російської стараєть ся оомотати в свої сїти Галичину, Буковину і Угорську Русь.

6) Зїзд стверджує, що поширенє православно-російської релїгії між Русинами католиками, в Злучених Державах має служити урядовій Росії яко средство до убитя національної сьвідомости Русинів католиків.

7) Зїзд стверджує, що заведенє російського православия в Галичині підчас воєнного стану являєть ся безправством і насильством над найсьвятійшими чувствами українського (руського) народу.

З висше наведених причин зїзд закладає перед цілим культурним сьвітом, особливо перед вільною Америкою, торжественний протест проти безправств і варварств Росії, і пятнує сї поступки яко негідні культурної держави, до якої хотїла би себе зачислити урядова Росія.

II.

Народний зїзд стверджує, що увязненє і вивезенє російським урядом улюбленого всїми Русинами греко-католицького Митрополита, Андрія Шептицького, зістало доконане лише з політичних мотивів, щоби в той спосіб позбавити гр. катол. Русинів в Галичині їх духовного провідника і опікуна. Проти сего насильства нинїшний зїзд як найторжественнїйше і найенергічнїйше протестує, уважає сей поступок яко дике варварство і жадає увільненя Митрополита Андрія Шептицького, евентуально відісланя його на невтральну територію Злучених Держав.

III.

1) Народний зїзд признає конечну і безпроволочну потребу сотвореня народної екзекутиви, „Руської Народної Ради в Америцї", яка занялаб ся ділами українсько-руського народу як під теперішну пору так і в будучности, як тут в Америці, так і в старім краю.

2) Народний зїзд рішає, що з фондів, зібраних в Америці, половину належить безпроволочно відсилати яко запомогу для голодуючих, а половина лишає ся для вдів і сиріт, яку відішле ся по скінченій війнї. Народна Рада має заняти ся уладженєм віч в цілій Америці, на яких приймано би членів, котрі приступлять до Народної Ради, і завязувати в кождій місцевости місцеві комітети Руської Народної Ради.

3) Руська Народна Рада має перевести вибори до Українсько-руського Сойму в Америцї, який має зійти ся за шість місяців, як також виготовити статут будучого Сойму.

4) Народний зїзд поручає Руській Народній Раді завізвати угорських Русинів в старім краю, щоб в найкоротшім часї заложили у себе свою „Народну Раду" при співучасти правительства, церковних і сьвітських властий.

Американська Русь через Народну Раду не може і не буде щадити ніякої моральної ні матеріяльної жертви в цїли піддвигненя угорської Руси.

IV.

Народний зїзд в признаню невтомимої праці і великих трудів та жертв, які поніс Їх Преосьвященство С. С. Ортинський для добра американської Руси, в доказ вдячности і подяки іменує Його покровителем і опікуном Руської Народної Ради в Америці.

Дальше читаємо в згаданій часописи, що на зборах вибрано відразу Головний екзекутивний комітет Руської Народної Ради, в якого склад входять понизше подані особи. Вибраний Головний екзекутивний комітет Рус. Народної Ради на своїм першім засїданю, яке відбуло ся вечером дня 8-го грудня, уконституував ся як слїдує:

Їх Преосьвященство С. С. Ортинський, гр. кат. епископ в Америцї, покровитель і опікун,

о. Максим Кінаш, голова,
821 N. Franklin St., Phila, Pa.

о. Иосиф Ганула, заступник голови,
8 Sterling St., Allegheny, Pa.

п. Дмитро Капітула, заступник голови,
McAdoo, Pa.

п. Ів. Борисевич, скарбник,
620 Brown St., Phila, Pa.

п. Антін Цурковський, писар,
731 Brown St., Phila, Pa.

п. Теодозій Каськів, контрольор,
307 Springfield Ave., Newark, N. J.

п. Григорій Ґуланич, контрольор,
193 — 2nd Ave., New York City

п. Іван Браник, радний,
McKeesport, Pa.

п. Іван Жидик, радний,
Punxutawney, Pa.

п. Гр. Шепеляк, радний,
310 Broadway, Scranton, Pa.

п. Теодор Тут, радний,
527 Carson St., Pittsburgh, Pa.

п. Мих. Тімко, радний,
Homestead, Pa.

РОДИМЦІ! ПРИ ВСІХ НАГОДАХ ЗБИРАЙТЕ ЖЕРТВИ НА ФОНД ВИЗВОЛЕНЯ УКРАЇНИ.

Січові стрільці.

(Лист з табору до товариша).

Дорогий Побратиме!

Вибачай, що довший час я не писав до тебе, а се тому що я був занятий. Правдоподібно мусиш знати з часописий, що в Галичині утворено і зорґанізовано Укр. Січових Стрільців в цїли оборони краю. У Львові комітет Січовий зорґанізував відділ стрільців зложений з 3-ох тисяч. Сїчовий комітет вислав і на провінції поодиноких людий, щоби вербувати охотників. З припорученя комітету виїхав я з кількома товаришами до околичних сїл і, зложивши відділ з охотників, вернув я до Львова, а в кілька днів опісля відїхав наш перший відділ, зложений з 7 тисяч людий в напрямі Угорщини, де і доси перебуваємо. Провідниками нашого відділу є австрійські офіцири-Українці. Зорушенє наше складаєсь з карабінів і револьверів. Окрім сего є при відділї 35 машинових гірських гармат. Провіянт і амуніцію одержуємо в обильній скількости з Будапешту. Німецька назва Стрільців є „Ukrainische Freischuetzen".

Від часу відїзду зі Львова були ми чотири рази в огни. Перший раз в Галичині під Сянками побилисьмо 16.000-ний відділ Москалів, при чім помагали нам австрійські драґони і полева артилєрія. В друге Москалї побили нас на Угорщині під Веречкою дня 16. жовтня і під Веребіями дня 19. жовтня. Дня 20. жовтня прислали нам скріпленє і в ночи під Пелешою побили ми дивізію козаків, причім забрали ми 450 людий в полон. Тепер відпочиваємо в Сент-Мікльос, в північній Угорщині.

При моїм відділї є майже всі наші товариші. Наш відділ має порученє непокоїти безнастанно Москалів в Карпатах. Окрім нашого відділу, як поінформував мене Стефко Смольницький (котрий є при відділї впвідчиків), инші відділи Стрільців разом з польськими Соколами і Скавтами бють ся з Москалями на Буковині. Всіх наших Стрільців є около 80.000. Переважно є се хлопці від 17 літ до 20. Тепер прости, що кінчу сей лист, але мушу, бо в тій хвили єсть „Ферґатерунґ", отже треба збирати ся. Коли знайду більше часу, то напишу тобі дещо про Львів.

Тепер здоровлю тебе сердечно і цїлую — Твій побратим Мирон...

26.X. 1914.

З рідного краю.

Українці на чужині.

Віденські Українці не спочивають мимо воєнних часів, але роблять всякі з'усиля, щоб зробити українське питанє важним під теперішний час. Клюб українських парляментарних послів відбуває часто засіданя в будинку парляменту і на тих засіданях обговорюють всї біжучі справи, які відносять ся до житя утікачів, їх заосмотреня і забезпеченя перед недостатком. Клюб не спускає з ока політичних справ, які дотичать нашого народу і висилає референтів на ріжні наукові збори та відчити, які відбувають ся під сю пору. Між иншими рішив Клюб вислати посла д-ра Евгена Левицького в подорож по Німеччині з відчитами про українську справу. Др. Е. Левицький має виголосити перший реферат на публичних зборах в салі віденського парляменту, почім поїде до Берлїна і до инших міст Німеччини.

Про українську справу дає також відчити професор чеської політехніки др. Іван Пулюй, навязуючи історичні події на Україні до сучасних.

Українці не занедбують також справи орґанізації наших кольоній. На разі отворено у Відни читальню при віденськім тов. „Просьвіта". В тій цїли винаймлено кілька більших комнат при вулици Піяристів в осьмім окрузї міста Відня. В той спосіб старають ся Українці забезпечити також і духові свої потреби на чужині. З инших кольоній, порозкидуваних по всіх усюдах, збирають щойно вісти, почім приступить ся до якоїсь дїйсної орґанізації. Народна ідея й народнє житє не сьміє завмерти й серед найтяжших хвиль.

Ріжні вісти.

Калущина. Місто Калуш сплюндрували московські козаки, обрабовуючи населенє з усього, що тільки попало ся в їх руки.

На жидівське сьвято „кучок" вигнали козаки нагайками всіх калуських жидів до копаня шанців за містом.

В місті Долині, в місточку Креховичах та в Рожнітові і в селах: Цїняві, Спасі і Лугах розміщено кілька сотень московських козаків. Всі ті козаки не мають жадних засобів поживи і жиють тільки з того, що обрабовують бідне населенє.

В половині падолиста Москалї взяли до неволї 19 горожан міста Чернівець з тої причини, що вони не хотїли дати російським офіцирам гроший.

В **Садагорі** на Буковині убили козаки серед улиці 4 мущин і 1 женщину. Румунського попа Митрофановича побили і відібрали йому золотий годинник, золоті окуляри і мошонку з грішми.

В селї Карапчеві у румунського дідича Григорчеа взяли козаки коний на 20.000 корон вартости, обрабували палату, навіть службу, і випили або забрали зі собою горівок на 8.000 корон вартости.

В селї Рончи підпалили фільварок Румуна барона Гормузакі і зробили шкоди на 50.000 корон.

В Сторожинци зробили козаки шкоди Румунови Янкови Флондорови на 135.000 корон. В тім селї обрабували козаки також богато селян так, що вони лишили ся тепер жебраками.

ЛИСТИ ЗІ СТАРОГО КРАЮ.

I.

Лист з Каринтії від одного селянина зі Слободи Золотої коло Бережан:

Ми дістали ся аж до Каринтії і тут дуже бідуємо. Подорож наша була дуже тяжка, бо йшлисьмо пішки аж на Угорщину, а відтам забрали нас на потяг і завезли аж до Каринтії. Тепер ми тут дуже бідуємо, бо не розуміємо тутешної мови, а нам докучає голод і зимно. Їсти дають нам дуже скупо. Мешкаємо в кінській стайни. Не загинулисьмо від куль, то тепер треба буде гинути від зимна і голоду. Тут нарід тяжко бідує, пендза доїдає людий живцем. Наших людий є тут лише дві фамілії, решта всі чужі люди. Дорогий сину! Якихже я часів дочекав ся на старість. Так як той птах сполошений з гнїзда втікає з перед людських очий, так і я нинї зпід своєї стріхи з дрібними дітьми в одній сорочці мусів втікати від тих наїздних катів і тепер оставати так далеко і дивити ся на чиюсь ласку і неласку. Тай може ще прийде менї старому і загинути в чужині. Прошу Тебе, мій Сину, передай менї який ґрейцар, щоби ми пережили, то і я за Тебе ще не забуду. Просимо о скору відповідь, хоч ми не знаємо, чи листи доходять... Здоровлю вас разом з дітьми...

II.

Деякі наші робітники, що працюють в Данії, дістають також листи з Галичини; один такий лист у відписи дістала наша редакція. Ось він:

„Як перший раз Москалї прийшли до села Дмитрова (повіт Радехів — Ред.), то російські жовніри казали, щоби при церкві дзвони не дзвонили і не дзвонять до сего часу. Сусїдне місто Холоїв запалили з горальні і вигоріла більша часть міста.

„Жиди повтікали, а доми жидівські, котрі не погоріли, то в них жовніри російські вибивали вікна, а зі середини з хат ліжка і розмаїті начиня жидівські викидали і казали, щоби наші люди то собі позабирали. І тепер наших людий потішають, що їм під Росією буде ліпше ніж під Австрією. А також в другім місті, в Радехові, є вже всьо по російськи і стоять російські жовніри. **Сотнями женуть галицьких людий до Росії**, а каліків везуть також до Росії, що дня по двайцять фір з кождого села. Війт випроваджує, бо від Москалів такий розказ має. А соли і нафти не стало через дві неділї, то люди брали таку сіль, що для худоби і солили і так їли. А тепер з Росії вже подостарчали всього. Границя відомкнена".

III.

Лист з Галичини, зі села Городища, повіт Бережани, писаний 1. падолиста 1914., звучить:

„Коло нас тяжкі настали часи. Ми, Богу дякувать, всї здорові. Від нас нарід не виїзджав нігде, бо не мав з чим. Декотрі статийнїші богачі повиїзджали, Бог знає куди. А ми зістали дома без цента, бо, як кажуть, без цента пускати ся в незнану дорогу не можна. Страшні сцени про Москалів чулисьмо так, що люди були на пів мертві і кождої хвилї сподївали ся страшнєї смерти. Але якось Бог нас стеріг, і всяке горе перемишуло. Коло нас шкоди найменьшої не наробили. Туди як Тернопільщина — то майже не нарушено. Відчуваємо голод. Бараболь єще троха маємо. Церква в нас є, тілько сьвященика нема, бо його арештували, а також Стефана Кульматицького і Юстина Перістого. З поля дещо трохи збираємо".

СТРАТИ ДЕРЖАВ НА МОРИ.

Останними часами доносили телеграми про затоплене кількох кораблів. Тому не від річи буде подати нашим читачам перегляд дотеперішних страт всіх держав в кораблях. Тут подаємо також назви тих кораблів, які виравді пе пійшли на дно моря, одначе вони є так ушкоджені, що в можливих будучих морських борбах вони не входять в рахубу. Числа з правої сторони означають поємність кораблів в тонах.

Англійські втрати:

А. Воєнні кораблї:

а) лінійні:

Одейшес	23,500 тон
Болварк	15,000 „
	38.500 топ

б) панцирні кораблї:

Ґуд Говп	14,100 топ
Кресі	12.200 „
Ґоґ	12,200 „
Ебокір	12,200 „
Монмут	9,800 „
Воріор	13,700 „
	74,200 тон

в) з'оружені кружляки:

Говк	7350 тон
Гермес	5600 „
Емфайон	3500 „
Петфайндер	3000 „
Бріллент	3600 „
Пеґазос	2200 „
Аретуза	3600 „
Ґлостер	4900 „
Фірлес	3500 „
Венус (ушкоджений)	5600 „
	42,850 тон

г) торпедові лодки:

4 штуки, між ними „Болфінк і „Фалькон"	2400 тон

Потверджено лише затоплене „Болфінк" о поємности 400 тон; инші тяжко ушкоджені.

ґ) підводні судна:

АЕ 1, Е 3 і D 5	2100 тон

д) гарматні лодки:

Рінальдо	1000 тон
Спіди	800 „
Ляртес	950 „
Фінікс	770 „
Драєрд	630 „
Ніґер	820 „
	4970 тон

Б. Купецькі кораблї на воєнній службі:

Пароплав лінії „Вайт Стар" Ошеанік	17,300 тон
Разом англійські втрати:	182,320 топ.

Російські втрати:

Воєнні кораблї:

а) лінійні:

Сінон	12,200 тон
Андрей Первозванний	17,200 „
	29,400 тон

б) опанцирені кружляки:

Палляда	8000 тон

в) з'оружені кружляки:

Жемчуґ	3500 тон

г) торпедові лодки:

4 штуки, около	1800 тон

ґ) гарматні лодки:

Прут	700 топ
Разом російські втрати:	43,400 тон

Японські втрати:

Малий кружляк „Такашіґо"	3700 топ

торпедові лодки:

2 штуки побіч 3 лодок, що виладують міни	400 тон
Разом японські втрати:	4100 тон

Французькі втрати:

торпедові лодки:

3 штуки, около	900 тон

гарматні лодки:

Зеле, около	700 тон
Разом французькі втрати:	1600 тон

Німецькі втрати:

А. Воєнні кораблї:

а) опанцирені кружляки:

Йорк	9,180 топ
Шарнгорст	11,600 „
Гнайзенав	11,600 „
	32,380 тон

б) з'оружені кружляки:

Маґдебурґ	4550 топ
Кельн	4350 „
Майнц	4350 „
Аріядне	2650 „
Геля	2040 „
Емден	3650 „
Кеніґсберґ	3650 „
Ляйпціґ	3250 „
	28.490 тон

в) торпедові лодки:

9 торпедових лодок	3965 тон

г) підводні судна:

1 штука	500 „

ґ) гарматні лодки:

Яґуар, Люкс, Ільтіс, Тіґер і Корморан	5200 „

д) кораблї до поміру:

Меве і Плянет	1300 „

Б. Купецькі кораблї у воєнній службі:

Пароплав німецького Льойда Кайзер Вільгельм дер Ґроссе	14,350 тон
Пароплав гамбурський „Кап Трафальґер"	18,000 „
	32,350 тон
Разом німецькі втрати:	104,185 тон

Австрійські втрати:

а) з'оружені кружляки:

Кайзерін Елізабет	3350 топ
Зента	2350 „

б) торпедові лодки:

2 штуки	450 „
Разом австрійські втрати:	6150 тон

Разом отже стратили союзники:

Анґлія	182.320 тон
Росія	43,400 „
Японія	4,100 „
Франція	1,600 „
Разом	230,820 тон
Німеччина	104,185 тон
Австро-Угорщина	6,150 „
Разом	110,335 тон
Ріжниця виносить:	120,485 тон

ВІЛКСБЕРСЬКИЙ БОЙКО ХОЧЕ МАТИ СВОЮ ВЛАСНУ ОРГАНІЗАЦІЮ.

Минулої неділї роздавали коло церкви в Вілксбері, Па., на невеличких синих карточках ось-такі відозви (подаємо без ніяких змін):

ДОРОГІ БРАТЯ І СЕСТРИ!

Ми члени в місті Вілсбері покривджені У. Н. С., як і ви самі знаєте, які запали ухвали па конвенції: відобрали нам запомоги а іменно, если руку стратиш, дорогий Брате і Сестро, або ногу, чи око, не дістанеш нич аж поки ни вмреш. Чи то справедливо? Ви скажете може, що так. А я скажу, що ні. А ви ся спитаєте, дорогий Брате і Сестро, чому? Тому, Ти ідеш дорогий Брате до роботи і переходиш через стріту; стріткара надійшла несподівано із заду тебе і зробила каліков, щоє стратив обі руки, або обі ноги, або обі очи, але не дістанеш нич аж поки не вмреш. Ба коби то вмерти, але як смерти нема і за 10 літ або і 20 літ, а ти каліка, заробити не годен нігде. Розмет треба платити, а не будеш платити, то не дістанеш нич, боє не вмер (ла).

Отож ми в Вілсбері заложили орґанізацію па Люзерне кавнті і тут вам дорогі Братя подаємо, які ми запомоги даємо в разї каліцтва або смерти твої жени і на кілько ся можеш забеспечити і кілько будеш платити і від кілько до кілько ми принимаєм і який вступ будеш платити.

Отож Дорогі Братя і Сестри хочете, щоби ваші діти, жінка або муж не були виставлені на людську ласку і не ласку то ся записуйте в члени „Вільна Україна" як найскорше і роздумайте як добре для вас самих та „Вільна Україна" хоче зробити. В першім місци тота „Вільна Україна" хоче вас освободити від тягарів на Україні в Лузерн повіті.

В „Вільній Україні" можеш забеспечувати ся на 500 долярів за місячну оплату 75 центів (на місяць) і на 250 долярів за 40 центів на місяць. Тепер ми платимо такі запомоги. Стоїте на 500 долярів а умре вам жена, „Вільна Україна" дає вам 200 долярів запомоги. Стоїте на 250 долярів дістаєте 100 долярів. Стратите одно око, „Вільна Україна" дає 100 долярів, стратите одну руку або ногу, „Вільна Україна" дає 150 долярів за руку або ногу. Стратите обі руки або ноги, не потрібуєте чекати аж смерти. Дістаєте за житя. Ми припимаєм членів від літ 16 до 50. Вступ не великий а користь велика. Тут вам наведемо вступ до орґанізації: від літ 16 до 20 вступ вільний: від літ 20 до 50 слідує:

Вік	вік	вступ	Вік	Вст.
Від 21 до	25	50	41	$1.90
Від 26 до	30	75	42	2.05
Від 31 до	35	$1.00	43	2.20
	36	1.15	44	2.35
	37	1.30	45	2.50
	38	1.45	46	2.65
	39	1.60	47	2.80
	40	1.75	48	2.95
			49	3.10
			50	3.25

Отож тепер дорогі Братя і Сестри чи найдете де ліпше? Ні. „Вільна Україна" таку вам свободу дала, що ліпшої нігде не буде. Але еще дуже, дуже користний дає більше, тілько не відкладайте до завтра, але еще нині закладайте відділи і приступайте до „Вільної України", бо тілько там ваша будучність.

По близші інформації звертайте ся до секретаря „Вільної України":

John Boyko, Secretary.
66 St. Mary's Str. Plains, Pa.
Председатель, Йосиф Катулька.
Касієр Іван Завєйський.

Із повисшої відозви бачимо, що Джан Бойко закладає собі з доброї волї „Вільну Україну", яка хоче освободити покривджених членів У. Н. Союза від тягарів на Україні в Лузерн повіті. „Вільна Україна" має бути вільною не тільки в теорії але і в практиці, бо дає людям таку свободу, що ліпшої нігде не буде, а окрім того „еще дуже, дуже користний дає більше"...

Хто-ж то є той славний будівничий нової орґанізації з нечуваною нігде свободою, той містер Джан Бойко? Ви його не знаєте? — А, то дуже сумно, бо у Вілксбері він є дуже популярний і його знають навіть малі діти. До недавна він мав тут богато урядів: в церкві був секретарем, в читальни контрольором, в Руськім Молодечім Союзї опікуном дітий... Всюди Бойка вибирали, а властиво всюди він упхав ся, де лише треба рахувати чужі гроші, бо він се дуже любить...

За якісь-там мальверзації чи махінації скинули його головні урядники Союза з опікунства дітий, а він за те написав до „Свободи" дуже гарний передконвенційний проєкт, у якім домагав ся, аби всіх тих урядників конвенція прогнала на чотири вітри... Конвенція не хотіла чомусь вволити волю Джана Бойка, а він за те постановив пімстити ся на У. Н. Союзї і став накликувати людий до закладаня відділу „Провидіння" (гляди його відозву в 106. числї „Америки" з дня 7. падолиста б. р.). І се йому ізза якоїсь причини не повело ся, тож він тепер пускає в трубу всї Союзи та Провидіня і закладає собі свою власну орґанізацію.

Не повезло Бойкови і з контрольорством в читальни. Говорять люди, що він зібрав за тікети з одного представленя 50 долярів і ті гроші зараз собі „позичив". Від того часу минуло вже два чи три роки, а містер Джан каже, що довг віддасть читальні тоді, як йому ся схоче...

Про Бойкову орґанізацію і про ті „величезні користи, які вона давати-ме своїм членам, ми тут говорити не будемо. Наші люди мають свій розум і після того розуму нехай самі осудять обіцянки славного вілксберського „патріота". Зазначимо лиш одно і то з дневникарського обовязку: Коли до проводу над нашим народом беруть ся такі Джани Бойки, то не тільки в його „Вільній Україні" (містер Бойко може навіть не догадуєть ся, як він профанує сї слова), але і на Україні американській не буде доброго ладу. Над сим новинні подумати ті люди, для яких „Україна" є слово сьвяте, і які України за гроші не продають. Зрозумілою — вільному воля!...

НОВИНКИ.

СТАТУЯ ГЕРОЇНІ УКРАЇНКИ.

Свого часу доносили ми, що в бою коло Рави руської в Галичині доглядала жовнірів мала українська дівчина Рузя Генох. Її ранено в бою і тому перевезено її до шпиталю у Відни. Тут заінтересувала ся нею архикнягиня Зита і инші дворські високо поставлені особи і вона дістала медаль хоробрости. Віденський різбар Йосиф Кассин вирізбив в останнім часї статую Розалії Генох. Статуя представляє дівчину, як вона подає воду раненим жовнірам. Статую сю оглядав австрійський цісар і висловив своє признане різбареви.

КАТАСТРОФА В ШАФТІ.

Тринайцять майнерів забитих, а лиш один уратований. Між забитими є двох Українців, десять Литовців і один Велш. Стало ся се дня 9-го с. м. о годині 6.20 рано на Тріпс Парку в Скрентон, Па. Коли майнери спускали ся на роботу до майнів, нагло відорвав ся спід вінди і 13 майнерів упало з висоти 300 фітів на тверду скалу, де й порозбивали ся. Один майнер, який завсїгди бояв ся спускати до майнів, мав звичай держати ся зелїзної штаби у вінді і сим разом се його уратувало, бо зістав при житю. З Українців є забиті: **Іван Мулик**, з Бачова, пов. Перемишляни, 26-літний, оженений тому два місяці, а місяць як приступив до Українського Народного Союза і **Іван Паслай**, 28-літний парубок з Конюх, новіт Бережани.

Кажуть, що катастрофа наступила від експльозії динаміту, який ніс зі собою один майнер в 25-фунтовій начці, а инші знова твердять, що вінда була переповнена майнерами, бо після права не має находити ся у вінді більше як 10 осіб, а на сей раз було аж 15, лиш один майнер вилїз у перпім „вені". Шафт належить до Лакавана компанії.

ПОЖАР ТЕАТРУ В ЕДМОНТОНІ.

В понедїлок в ночи на 8. грудня вибух пожар в будинку театру Лайсіюм в Едмонтоні і знищив до тла деревляний блок, що стояв па розї третої і Джеспер улиці. Крім самого театру згоріло також два стори, два бюра посередництва при продажі землї, один ресторан і один барбер-шоп. Загалом шкода виносила около $30,000.

Пожар вибух около пів години після того, як розійшли ся гості з театру до дому і за годину довершив своє діло знищеня.

Крім сторів погоріла також соціялїстична читальня, що містила ся на поверху будинку.

РУХ В ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

ЦЕНТРАЛІЯ, ПА. Бр. сьв. Петра і Павла, від. 90, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітінґ відбуде ся 20. грудня с. р. в галї церковній о годині 3-тій пополудни. Котрий член не явить ся на мітінґу, заплатить 50 ц., а урядник $1.00 кари. — С. Ковалишин, предс. П. Зелїнський, секр.

ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ.
ДНЯ 20-ГО ГРУДНЯ С. Р. В НЕДІЛЮ
відограють шкільні діти в Перт Амбою образ сценічний в двох відслонах
„СЬВЯТА ГОСТИНА"
причім сьв. О. Николай буде роздавати дарунки.

Повідомляє ся проте і запрошає ся всіх родичів з плейзів належачих до парохії Перт Амбой, аби явили ся з діточками на сей сьвяточний вечер о **год. 7 вечером точно.**

90 **КОМІТЕТ.**

У ВАТЕРВЛІТ, Н. Й.
В НЕДІЛЮ 20. ГРУДНЯ 1914.
„СЬВЯТА ГОСТИНА"
відограє дітвора під управою місцевої „дмости" сценічний образ в 2 діях

ОСОБИ:

Сьв. О. Николай .... Никола Ваврецьчак
Ангел I. .... Марія Фромель
Ангел II. .... Марія Данюсяр
Вайуся Орися .... Марія Корба
Пані Доброцька .... Ева Фусяк
Учителька .... Марія Бача
Влодзьо .... Іван Шваптко
Славцьо .... Андрій Ваврецьчак
Зося .... Анна Вовк
Ґенко .... Чура
Мяхась .... Михайло Фусяк
Оля .... Анна Сняк
Маринця .... Марта Сняк

ПОЧАТОК О 7 ГОД. ВЕЧЕР.
ВСТУП 25 Ц.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ.

Пошукую свого вуйка, **НИКОЛУ СТЕЧИШИНА**, з села Глещава, повіт Теребовля, Гал. Мав виїхати з Канади до стейтів тому 3 місяці, враз з товаришами. Прибув він з ними до місцевости недалеко Майнерсвіл і тут від них відлучив ся. Хто би о нїм знав, або він сам, зволить ласкаво зголоситись на адресу: Stefan Sadowyj, 121 Gibbons Ave., Coatesville, Pa, 89—90

ВИКАЗ
убитих, ранених, полонених і пропавших Українців у теперішній війні.

СКОРОЧЕНЯ:

п. = піхота
л. = ляндвер (піхота краєвої оборони)
у. = улани
д. = драгони
стр. = стрільці (єгри)
пн. = піонїри
с. = санітари
тр. = трен
ж. = жандармерія
ск. с. = скарбова сторожа
з. оп. = загальне ополчене (ляндштурм)
а. = артилерія
к. а. = кріпосна артилерія
а. кр. о. = артилерія краєвої оборони
г. = гавбиці.

Подане при імени число означає полк (реґімент), дивізію або батальон.

(Дальше).

ЛИСТА УТРАТ Ч. 29
видана 17. жовтня 1914.

РАНЕНІ:

Коченьовський, 15 п.
Коковський Алекс., 11 гірська а.
Кондрацький Василь, 15 п.
Корнелюк Михайло, 11 гірська а.
Ковальчук Йосиф, 15 п.
Коваль... Михайло, 35 з. оп.
Козбур, 15 п.
Кропецький Дмитро, 35 з. оп.
Кривий Іван, 15 п.
Кульпа, 15 п.
Кутний Андрій, 15 п.
Лабачук Михайло, 11 гірська а.
Лапуць Іван, 15 п.
Леськів Дмитро, 15 п.
Лис Михайло, 15 п.
Масюк Олекса, 35 з. оп.
Малицький Тома, 15 п.
Малиновський, 15 п.
Манта, 15 п.
Марлига Тома, 35 з. оп.
Медвідь Василь, 35 з. оп.
Новомлинський, 15 п.
Охніцький Семко, 35 з. оп.
Оконь Василь, 35 з. оп.
Олїйник, 15 п.
Ольшевський Яків, 35 з. оп.
Осовський Тома, 35 з. оп.
Островський Целестин, 35 з. оп.
Пакош, 15 п.
Панчишин, 15 п.
Папроцький, 15 п.
Цартика, 15 п.
Плекан Іван, 35 з. оп.
Похвала, 15 п.
Пуnда, 15 п.
Романюк Якип, 15 п.
Сірка Павло, 35 з. оп.
Скримкович Франц, 35 з. оп.
Славінський, 15 п.
Сух, 15 п.
Сидюха, 15 п.
Єдвак, 15 п.
Тарнава, 15 п.
Ткачук, 15 п.
Трапіг Никола, 35 з. оп.
Туруха, 15 п.
Турик Василь, 15 п.
Тичишин Андрій, 15 п.
Фелицький Петро, 35 з. оп.
Черяба Ілько, 35 з. оп.
Швайка Лука, 35 з. оп.
Ярмолюк Іван, 35 з. оп.

БРАНЦІ:

Стефанюк Іван, 6 з. оп.
Шупак Никола, 6 з. оп.

ЛИСТА УТРАТ Ч. 30
видана 19. жовтня 1914.

УБИТІ:

Байко Теофіль, 10 п.
Балавайдор, 10 п.
Баран Войтко, 10 п.
Богонос Іван, 10 п.
Борущак Корнило, 10 п.
Борис Никола, 10 п.
Буцян Іван, 10 п.
Ваничк Панько, 10 п.
Вециль Володислав, 10 п.
Вітик Стефан, 10 п.
Вознак, 10 п.
Горбовий Михайло, 10 п.
Грамота Іван, 10 п.
Гринькевич, 10 п.
Гринькевич Іван, 10 п. (одн. охотн.)
Гриндевич Іван, 10 п.
Гусаковський, 10 п.
Ґерега Дмитро, 10 п.
Ґілевич Максим, 89 п.
Ґорнявський Дмитро, 10 п.
Грабовський Стефан, 10 п.
Долгун, 10 п.
Домарадський Гринько, 89 п.
Домарадський, 10 п.
Єманицький Петро, 10 п.
Бачковський, 10 п.
Качмар Атенас, 10 п.
Качмар Іван, 10 п.
Калавецький Петро, 10 п.
Кіт Гринько, 10 п.
Кітинський Никола, 10 п.
Коберський Никола, 10 п.
Коцюба Станислав, 10 п.
Коченаш Іван, 10 п. (одн. охотн.)
Конецельський Михайло, 10 п.
Костецький Григорій, 89 п.
Ковальчик Іван, 10 п.
Кравець Михайло, 10 п.
Крevта Стефан, 10 п.
Крупа Гринько, 10 п.
Крушинський, 10 п.
Крижановський, 10 п.
Курка Михайло, 10 п.
Лабуза Теодор, 10 п.
Ласик Михайло, 10 п.
Лень Йосиф, 10 п.
Левько Михайло, 10 п.
Лісний Іван, 10 п.
Лешишин Василь, 10 п.
Левкут Павло, 10 п.
Люрецький, 10 п.
Любий, 10 п.
Люшків Панько, 10 п.
Лутчин Гаврило, 10 п.
Макановський Петро, 10 п.
Макух Іван, 10 п.
Маркович Павло, 10 п.
Мазур, 10 п.
Міх, 10 п.
Морайко Іван, 10 п.
Набиванець Іван, 10 п.
Неофіта Тома, 10 п.
Німець, 10 п.
Новак Іван, 10 п.
Новаковський, 10 п.
Олїярчик Михайло, 10 п.
Овсяний, 10 п.
Пабіровський Михайло, 10 п.
Падоба, 10 п.
Паславський, 89 п.
Пазовський, 10 п.
П..., 10 п.
Подоляк Андрій, 10 п.
Попцк Андрій, 10 п.
Пускарчик Іван, 10 п.
Пущак Іван, 10 п.
Рахвальський, 10 п.
Ревакович Никола, 10 п.
Самуїл Петро, 10 п.
Саноцький Володислав, 10 п.
Саза Франц, 10 п.
Савка, 10 п.
Савка Петро, 10 п.
Сембів Ілько, 10 п.
Сливяк Стефан, 10 п.
Смаронь Йосиф, 10 п.
Сорока, 10 п.
Старцяк Теодор, 10 п.
Стас Андрій, 10 п.
Спротина Василь, 10 п.
Телефанко, 10 п.
Ткач Василь, 10 п.
Томан Іван, 10 п.
Трусяк Стефан, 10 п.
Бурчинський, 10 п.
Турчинський Казимир, 10 п.
Турко Михайло, 10 п.
Фриц Михайло, 10 п.
Хамичак Никола, 10 п.
Холевка Никола, 10 п.
Хромяк Йосиф, 10 п.
Худзікевич Йосиф, 10 п.
Шура Яків, 2 г.
Юраш Франц, 10 п.
Юрчак Іван, 10 п.
Юзефик, 10 п.
Якимовна Семен, 89 п.
Яремчук, 10 п.
Ясінський Людвик, 10 п.

РАНЕНІ:

Елим Андрій (ляйтн.), 3 л.
Андрухів, 89 п.
Антоняк, 10 п.
Бабяк Стефан, 10 п.
Бабічко, 10 п.
Бац Михайло, 10 п.
Бас Михайло, 10 п.
Бача, 10 п.
Богера Семен, 10 п.
Балух, 10 п.
Балух Стефан, 10 п.
Балик Лука, 10 п.
Баран Григорій, 10 п.
Баран Никола, 10 п.
Барищевський, 10 п.
Барч Петро, 10 п.
Варгель Петро, 10 п.
Варияк, 10 п.
Вартус, 89 п.
Віляк Теодор, 10 п.
Вілесь Андрій, 10 п.
Вілик Павло, 10 п.
Ванкут, 10 п.
Бобер, 10 п.
Бобер Павло, 10 п.
Вовко Василь, 10 п.
Бобота Дмитро, 10 п.
Бохонка Стефан, 10 п.
Боднар Ілько, 10 п.
Бойко Петро, 10 п.
Боран, 10 п.
Брук Янів, 10 п.
Бучковський Михайло, 10 п.
Будник Никола, 10 п.
Бугера Василь, 10 п.
Бурак Никола, 10 п.
Бурля, 10 п.
Васюнець, 10 п.
Василик, 10 п.
Васильшин Гнат, 10 п.
Веседовський Іван, 10 л.
Вовк Йосиф, 10 п.
Вітковський, 10 п.
Войніцький, 10 п.
Войтович Матвій, 10 п.
Волянський Йосиф, 10 п.
Волошин Михайло, 10 п.
Волошин, 10 п.
Волошин, 10 п.
Витривуш, 10 п.
Ґаоко Франц, 10 п.
Ґалайко, 10 п.
Галайко Григорій, 10 п.
Гамеляк Стефан, 10 п.
Гараба Александер, 10 п.
Гарванко, 10 п.
Гарванко, 10 п.
Гатала, 10 п.
Главка Іван, 10 п.
Глїбко Стефан, 10 п.
Головецький Іван, 10 п.
Голуб Іван, 10 п.
Горняк Станислав, 10 п.
Горох Никола, 89 п.
Городиський, 10 п.
Гошовський, 10 п.
Гребеняк Іван, 10 п.
Гридовий Іван, 89 п.
Гриньків, 10 п.
Гриньків Лавро, 10 п.
Гумен Никола, 89 п.
Ґах Станислав, 10 п.
Ґаайда Володимир, 10 п.
Ґалда Франц, 10 п.
Ґаштила Іван, 10 п.
Ґерлях, 10 п.
Ґладиш, 10 п.
Ґладиш Іван, 10 п.
Ґладиш Йосиф, 10 п.
Ґлова, 10 п.
Ґолембовський Максим, 10 п.
Ґурняк, 10 п.
Ґрибович Михайло, 89 п.
Ґрайнер Антін, 10 п.
Ґрайнер Йосиф, 10 п.
Ґулик Станислав, 10 п.
Ґуміґа Іван, 10 п.
Ґурґач Войтко, 10 п.
Ґурґач Йосиф, 10 п.
Данчак Йосиф, 10 п.
Данчак Теодор, 10 п.
Данчук Петро, 10 п.
Децовський Лев, 90 п.
Демкович Іван, 10 п.
Демкович Лев, 10 п.
Демкович Стефан, 10 п.
Добан Михайло, 10 п.
Добель Семен, 10 п.
Долгун Никола, 10 п.
Домагальський Михайло, 10 п.
Домбів Гнат, 89 п.
Доротяк, 10 п.
Дрозд Іван, 10 п.
Дубан, 10 п.
Дуда Григорій, 10 п.
Дуда Петро, 10 п.
Дудик, 10 п.
Дулин, 10 п.
Дуляк Войтко, 10 п.
Дутковський Михайло, 10 п.
Дзюба, 10 п.
Дзюба Василь, 10 п.
Дзюґа Василь, 10 п.
Дзура Андрій, 10 п.
Жеребецький Дмитро, 89 п.
Жук Ілько, 89 п.
Журба Никола, 89 п.
Загорбенський Петро, 10 п.
Заяць Стефан, 10 п.
Зелений Іван, 89 п.
Земляньский Василь, 10 п.
Зуб Андрій, 89 п.
Зиґа, 10 п.
Івах, 10 п.
Іванків Петро, 10 п.
Качковський Йосиф, 10 п.
Качмар, 89 п.
Качор, 10 п.
Каспарик, 10 п.
Кавий Василь, 10 п.
Кибусь Семен, 10 п.
Кінаш Іван, 10 п.
Коцай Йосиф, 10 п.
Коцюба, 10 п.
Коченаш, 10 п.
Коченаш Іван, 10 п.
Кочнбай Василь, 10 п.
Кочинаш Антін, 10 п.
Когут, 10 п.
Комаровський Августин, 10 п.
Компецький, 10 п.
Кораляк Пилип, 10 п.
Корфантий Володислав, 10 п.
Корнаґа Михайло, 10 п.
Коріляк Лев, 10 п.
Косаняк Іван, 89 п.
Косовський, 10 п.
Косевич Роман, 89 п.
Котик Кароль, 10 п.
Котлярчик Михайло, 10 п.
Котик Василь, 10 п.
Ковальський Никола, 10 п.
Ковч Никола, 10 п.
Козик Александер, 89 п.
Козловський Андрій, 10 п.
Кравський, 10 п.
Кручковський Августин, 10 п.
Крисько, 10 п.
Куняк, 89 п.
Кураш, 10 п.
Куропась Михайло, 10 п.
Кушнір Петро, 10 п.
Лях Михайло, 10 п.
Лазар Яків, 89 п.
Лехович, 10 п.
Леськів, 10 п.
Литвин Іван, 10 п.
Лобаза, 10 п.
Лобуза Іван, 10 п.
Лозяк, 89 п.
Лупишин, 10 п.
Лис Матвій, 89 п.
Лисак Михайло, 10 п.
Мацишин Дмитро, 10 п.
Маляховський Тимко, 10 п.
Маланчак Василь, 10 п.
Малчишин Данило, 89 п.
Маркович Іван, 89 п.
Маркович, 10 п.
Масляк, 10 п.
Масняк, 10 п.
Матейко Пилип, 10 п.
Матиска Йосиф, 10 п.
Меляк, 89 п.
Мидиик Іван, 10 п.
Міґальський Войтко, 10 п.
Міран Іван, 10 п.
Мірза Дмитро, 85 п.
Моцьо, 10 п.
Моцьо Юрій, 10 п.
Москаль, 10 п.
Москаль Теодор, 10 п.
Москович, 10 п.
Мудрик Іван, 10 п.
Муляр Ілько, 10 п.
Муляр Михайло, 10 п.
Микостин Олекса, 89 п.
Микита Никола, 10 п.
Паливайко Михайло, 10 п.
Пасняк Данило, 10 п.
Натепа Никола, 10 п.
...ич, 10 п.
Ничкало, 89 п.
Олїярчик Іван, 10 п.
Олешко, 10 п.
Опалїнський Ілько, 10 п.
Палеґа, 10 п.
Панас, 89 п.
Пастяк Іван, 10 п.
Паславський, 10 п.
Паславський Михайло, 10 п.
Павлишин, 10 п.
Назак Яків, 10 п.
Пазняк Петро, 10 п.
Похерня Йосиф, 10 п.
Петришин, 10 п.
Піховський Йосиф, 10 п.
Петрушак Яків, 89 п.
Пилип Атонас, 10 п.
Пиняло Теодор, 10 п.
Похила Никола, 10 п.
Пойнар, 10 п.
Поліщак, 10 п.
Попко, 10 п.
Поточний Янко, 10 п.
Прайснер Павло, 10 п.
Процик Павло, 10 п.
Прокопець, 10 п.
Прибитковський Василь, 10 п.
Пудляк, 10 п.
Пукала Іван, 10 п.
Пушкарчик, 10 п.
Пирик Іван, 89 п.
Ремедза Іван, 10 п.
Роман, 10 п.
Рудкевич Михайло, 89 п.
Рєпак, 10 п.
Риманович Адам, 10 п.
Риш Антін, 10 п.
Риш Йосиф, 10 п.
Саґановський, 10 п.
Салок Михайло, 10 п.
Сапок Михайло, 10 п.
Сапак Олекса, 10 п.
Сапак Франко, 10 п.
Сарца, 10 п.
Сарна Семен, 10 п.
Сарнецький, 10 п.
Савляк Михайло, 10 п.
Савіцький Андрій, 10 п.
Сенечак Стефан, 10 п.
Сеневко Теодор, 89 п.
Сеньицко Стефан, 10 п.
Сенковський Семен, 10 п.
Січка, 10 п.

(Дальше буде).